

ALI YIGIT, REPRESENTANT DEL PARLAMENT KURD A L'EXILI

Text: FRANCESC BAYARRI / Fotos: RAFA GIL

"L'OTAN s'oblida del poble kurd"

Ali Yigit recorre Europa per denunciar la doble moral d'Occident, que ara es mobilitza en favor dels albanos-kosovesos i oblida sistemàticament el poble kurd. Yigit creu que és injusta la decisió de l'estat espanyol de suspendre una reunió del Parlament kurd a l'exili.

"Uns 35 milions de persones, repartides entre cinc estats, viuen un atac constant als seus drets més elementals. Es tracta d'una persecució sistemàtica agreujada per un càstig moral especialment cruel: l'oblit de la seua causa per part dels governs europeus". Amb aquesta frase s'inicia un manifest de suport al poble kurd que han signat 300 intel·lectuals i professionals valencians. El manifest s'ha lliurat coincidint amb la visita a València d'Ali Yigit, el portaveu del Parlament Kurd a l'exili. Yigit, de quaranta anys, és un dels sis diputats kurds que pogueren eixir del país després de la violenta persecució contra els dirigents d'aquest poble desencadenada per Turquia l'any 1994. Altres parlamentaris no varen tenir tanta sort. Només per parlar en kurd i en favor dels drets d'aquest poble, una diputada fou condemnada a quinze anys a les presons de Turquia. El final de la Primera Guerra Mundial, amb l'enfonsament de l'imperi otomà, va donar pas al naixement dels actuals estats del Pròxim i Mitjà Orient. La història va oblidar en aquella ocasió els kurds. I tampoc l'actual moment sembla el millor escenari per a aquest poble. Ara, sis diputats exiliats, juntament amb altres representants kurds de distints països europeus, integren el Parlament kurd, que intentarà reunir-se el mes vinent a Euskadi. Yigit va ser convidat per Acció Cultural del País Valencià per participar en els actes del 25 d'Abril. Aquest investigador de la història del seu poble ha repetit que Europa només escolta la versió del go-

vern turc, i que és arribada l'hora de donar la veu al poble kurd.

—*Fa la sensació que després de seixanta anys d'oblit, de sobte la societat civil europea ha descobert el poble kurd.*

—A Europa i, en especial, a l'estat espanyol, la gent és molt sensible al problema kurd. Ací s'explica per l'existència del nacionalisme basc, català o gallec. A més, les associacions de solidaritat coneixen bé la tragèdia del poble kurd. I fins i tot els governs, inclòs l'espanyol, saben del genocidi que protagonitza el govern turc, però els interessos polítics impedeixen que es denuncie Turquia.

—*A l'ex-Iugoslàvia, els governs occidentals sí que han pres un partit molt actiu. Considera just que Europa atenga d'aquesta manera els albanos-kosovesos?*

—Ens trobem davant la doble moral dels estats que diuen defensar els drets humans. Per salvar un milió i mig de kosovesos l'OTAN ataca els agressors serbis i, en canvi, no veuen que un membre de l'OTAN, Turquia, practica un genocidi destinat a fer desaparèixer 20 milions de kurds. Es la do-

ble moral dels estats aliats de Turquia. En realitat, no protegeixen els kosovesos.

—*El Parlament kurd a l'exili ha fet algun tipus de declaració respecte al conflicte a l'antiga Iugoslàvia?*

—El Parlament kurd considera que amb les armes i la violència no s'aconseguirà res. Només amb la

"Per salvar un milió i mig de kosovesos l'OTAN ataca els serbis i, en canvi, no veuen que un membre de l'OTAN, Turquia, practica un genocidi destinat a fer desaparèixer vint milions de kurds."

via del diàleg i de la pau es poden resoldre els problemes.

—*En conseqüència, els kurds de l'exili no donen suport a la intervenció a Kosovo encara que els motius que l'han provocada sí que poden ser molt semblants als del Kurdistan?*

—No acceptem el bombardeig ni la violència. Els europeus i l'OTAN podrien pressionar Sèrbia i els kosovesos, i realitzar una unió entre ambdues parts i resoldre els problemes d'una manera política. L'OTAN no defensa els drets humans, el que fa és defensar els seus drets i interessos. Si l'OTAN defensara els drets humans no finançaria l'estat turc i no vendria les armes que ara envia a Turquia.

—*Quines diferències troba entre Kosovo i el seu país?*

—El senyor Öcalan, que defensava els drets humans i dels pobles, fou apresat per l'OTAN, que el va lliurar a un país (Turquia) on es practica la pena de mort. Si veiérem que l'OTAN intervé a Turquia de la mateixa forma que ho fa a Sèrbia pensariem que defensa els drets humans. Ara hi ha 400.000 kosovesos emigrant. Al Kurdistan, l'any 1990 més de cinc milions de kurds varen haver d'abandonar les seues cases per la força i ara viuen en condicions infrahumanes en barraques sense portes ni finestres dels ravals d'Ankara o d'Istanbul. Els mitjans de comunicació internacionals no publiquen açò com publiquen el drama dels kosovesos. Per què Occident no vol veure aquest genocidi? Açò no vol dir que estem contra els kosovesos. Estem a favor dels seus drets. Volem que els serbis aturen aquesta agressió i que els kosovesos trien el seu futur.

—*Com interpreta la suspensió decidida pel Tribunal Constitucional espanyol de l'acord del Parlament basc d'acollir una reunió del Parlament kurd a l'exili?*

—No és una decisió judicial justa per a 20 milions de kurds que pateixen un greu genocidi. Els representants del poble kurd volien fer una reunió democràtica i donar a conèixer els problemes del poble kurd als ciutadans de l'estat espanyol. Aquesta reunió era per a trobar una solució pacífica per al futur d'un poble. No era per a provocar problemes amb altres pobles, sinó per a donar a conèixer els nostres problemes. Fins ara, els ciutadans d'aquest país sempre han escoltat allò que deia l'estat turc. Aquesta vegada volíem que s'escoltara la nostra veu.

—*En quins altres països s'ha reunit el Parlament kurd?*

—Va nàixer a l'Haia (Holanda). També s'ha reu-

nit a Àustria, Rússia, Dinamarca, Noruega, Bèlgica, Itàlia.

—*I sempre amb la protecció els govern d'aquests països?*

—Abans d'aquestes reunions, l'estat turc va provocar polèmiques i va pressionar els estats, com ara ho ha fet amb l'estat espanyol, per a anul·lar aquesta reunió. Però els representants dels esmentats països es varen oposar a les pressions i varen respondre que el Parlament dels kurds representa una crida a la democràcia i busca una solució pacífica al problema kurd. Nosaltres esperàvem la mateixa reacció de l'estat espanyol, però dissortadament Espanya ha triat una altra via. L'estat turc ocupa el nostre territori, practica un genocidi, bombardeja els nostres pobles i llogarets, provoca el desplaçament de milions de persones. I tot això contra una població civil. Turquia aconsegueix les ajudes dels

EUA i d'Europa. El motiu perquè no es vol que se celebri la reunió al Parlament basc és evitar que es coneguen les nombroses complicitats amb Turquia i el seu genocidi. Si se celebra aquesta reunió eixirà la vertadera cara de molts.

—*El Parlament kurd a l'exili ha realitzat una condemna explícita als actes terroristes produïts a Istanbul i Ankara en nom dels drets dels kurds?*

—Turquia, amb la complicitat dels Estats Units i d'altres estats europeus, ha segrestat el senyor Öcalan i l'han traslladat a un estat terrorista, on s'executa la pena de mort. La reacció popular a aquest fet, que nosaltres vàrem conèixer a través del mitjans de comunicació, fou la reacció d'un poble que està lligat al seu líder, i aquestes reaccions no podien ser aturades ni pel Parlament del Kurdistan ni per ningú. No foren atemptats or-

ganitzats per cap organització kurda. El poble mateix va realitzar atacs contra interessos turcs. Quan el senyor Öcalan era a Itàlia, seixanta kurds es varen cremar. Quaranta en resultaren morts i la resta es troba en una situació molt crítica. El deure d'Europa és preguntar-se per què totes aquestes persones es cremen. Com han arribat a aquest límit. Cremar-se no és fàcil, però els kurds s'han cremat pel trauma que han viscut arran del genocidi. Malgrat que el senyor Öcalan és a les presons de Turquia, cada dia fa públic un comunicat on demana la pau i una solució política per al Kurdistan. Nosaltres, el Parlament del Kurdistan, també volem una solució pacífica i demanem als europeus que canvien la seua actitud davant d'aquest genocidi. Tots aquells que diuen que estan en contra de la violència ens han de donar la mà per lluitar junts contra aquesta injustícia.

"Al Kurdistan, el 1990 més de cinc milions de kurds varen haver d'abandonar les seues cases per la força i ara viuen en condicions infrahumanes en barraques sense portes ni finestres dels ravals d'Ankara i Istanbul."

—Als altres països amb població kurda, com ara Síria, l'Iran o l'Iraq, la situació és tan terrible?

—Els tampoc no tenen reconeguda la seua identitat. Per exemple a l'Iraq hi ha una autonomia que no serveix de res. Però el genocidi constant es produeix a Turquia. Cal una intervenció internacional per posar fi a aquesta guerra bruta. Pensem que la solució del kurds d'altres països està relacionada amb què passe amb els kurds de Turquia.

—Quan parla d'una intervenció internacional es refereix a una ofensiva militar o diplomàtica?

—No cal una intervenció militar. Turquia és membre de l'OTAN i ha arribat a un acord amb la Unió Europea en matèria de duanes. També ha signat els convenis del Consell d'Europa. Les convencions de Ginebra i de París. Crec que Europa pot pressionar d'una forma democràtica Turquia perquè respecte la decisió del poble kurd. Estem segurs que si Turquia compleix els convenis que s'ha compromès a

respectar, i si, d'altra banda, Europa i els Estats Units deixen d'ajudar amb armes el govern d'Ankara, Turquia no pot resistir ni sis mesos aquesta guerra.

—Les eleccions celebrades recentment a Turquia han significat un avanç o un retrocés per als interessos del poble kurd?

—Les eleccions són simbòliques. A Turquia, des de fa deu anys, cada quatre mesos es canvia de govern. Es van produint coalicions i pactes, però no han aconseguit portar una estabilitat política. Són governs que no poden solucionar la crisi econòmica i política. A Turquia qui mana són els militars. La inestabilitat està provocada per la guerra al Kurdistan. Si la guerra s'atura, Turquia tindrà estabilitat. Mentre estiguen els militants al poder no hi haurà estabilitat.

—L'ascens d'un partit ultranacionalista i el des-

—Quins mitjans tenen per explicar al món la situació del Kurdistan?

—Tots els mitjans de comunicació parlen de Bòsnia, de Kosovo, de Palestina o de Txetxènia, però al Kurdistan hi ha un genocidi i ningú no en vol parlar. Teníem una televisió que transmetia via satèl·lit des de Brussel·les, que era la veu dels pobles oprimits del Kurdistan, com ara els àrabs, els kurds, els caldeus, els asiris, els grecs. Transmetia en anglès i en els respectius idiomes, però Europa i EUA han tancat aquesta emissora.

pot exercir Europa en aquest sentit?

—Europa, pressionant d'una forma democràtica, pot aconseguir que Turquia accepti un juí internacional. Si Europa no tutela el procés, no hi haurà un juí just. Quan Öcalan era a Itàlia va demanar que s'obriera un procés internacional sobre ell, i que acudira Turquia, però no es va acceptar perquè sabia que allí eixiria la seua vertadera cara, la del genocidi que han comès contra el poble kurd, però també contra l'asiri o l'armeni. El senyor Öcalan està a favor d'un juí internacional sobre la seua causa. A Turquia, els juís són militars. El tribunal estarà format per cinc generals. Aquests juís no són reconeguts per Estrasburg. Turquia ha matat fins ara 5.000 civils, entre advocats, periodistes, artistes, dirigents socials. Sense juí, amb bales pel carrer. Esperem que Europa deixarà de donar suport al genocidi. No demanem res a Europa, només que respecten les seues pròpies lleis.

cens dels islamistes, com modifica les relacions amb els kurds?

—Turquia, quan vol amenaçar Europa, porta els musulmans. I quan aquests estan forts, els substitueix per feixistes i ultradretans. A Turquia els governs no tenen cap base. Són manobres dels militars, que són realment els qui estableixen les regles del joc. L'any 95, els feixistes varen aconseguir el 5%. Què ha passat amb els feixistes, que ara arriben al 18%?

—Quins resultats ha obtingut el Partit Democràtic del Poble, que representa els kurds?

—Al voltant del 5%, i quaranta alcaldies, però aquest resultat ha estat una manipulació.

—Quines diferències existeixen entre aquest partit i els altres prohibits pel règim?

—L'actual és un partit hereu dels anteriors, que han anat successivament essent declarats il·legals. Ara el president del partit i 3.000 militants més són a les presons de Turquia.

—Hi ha garanties suficients per a un juí just a Abdul-lah Öcalan? Quin tipus de pressió

